

været under Omtale her i Thinget, og ogsaa er bragt ind med her i Loven, men kun for eet Aar, og det er Medlemmerne af det kongelige Capel; det er en Embedsclasse, hvortil der, som bekendt, udfordres en ganske speciel Qualification fremfor den, der gjøres fornøden i en stor Mængde af Statens øvrige Embeder. Der gjøres fremdeles saa store Fordringer paa denne Embedsclasses Tid, at det overgaaer, hvad der i Almindelighed falder som Arbejdstid for de øvrige Embedsmænd; man har rigtignok sagt her, at det væsentligt kun var om Aftenen, at de vare beskæftigede, men det er bitterligt, at de afholde Prøver, saa at sige, hver Dag, som medtage flere eller færre Timer, som ovenikjøbet ikke kunne ansættes til nogen aldeles bestemt Tid, og hvorved der gjøres et stort Skaar i deres private Virksomhed. Naar man nu veed, at saadanne Embeder, hvortil der fordres særlig Begavelse, og som koste Vedkommende mange Aars Anstrengelse, for at han kan bringe det til et saadant Punkt, at han kan vinde Ansættelse paa et saadant Sted, efter 50 Aar kun lønnes med en Gage af 600 Rd., og at fremragende Kunstnere i deres Tid endnu i deres 25de og 30te Aars Tjenestetid kun staae paa en Gage af 400 Rd. og maae anvende flere Timer daglig til Prøve og saa at sige hver Aften til fast Tjeneste, saa forekommer det mig, at man er gledet noget let henover denne betrængte Embedsclasse ved kun at tilstaae den et knapt Tillæg for eet Aar, og alene af den Grund vilde jeg, selv om jeg ingen anden havde, ikke være istand til at slutte mig til Loven.

Ordføreren: Jeg skal tillade mig at gjøre den ærede sidste Taler opmærksom paa, at Bygprincipet ikke er anvendt i denne Lov, der har han altsaa taget fejl; det er et ganske andet Princip end Bygprincipet, der her er anvendt. Jeg skal dernæst gjøre den ærede Taler opmærksom paa, at naar han ønskede, at Embedsmændene skulde have faste Udgifter og

faste Indtægter, saa er det, synes mig, ikke let for en Embedsmand at have faste Udgifter; jeg troer ikke, at han med sin bedste Villie kan opnaae det, men det forhindres i alt Fald ikke ved nærværende Lov. — Den ærede Rigsbudsmand har isøvrigt ikke stillet noget Forslag til højere Løn for det kongelige Capel end den, som her findes opført; jeg troede ogsaa, at han godt vidste, hvorfor det, der er bestemt i § 28, kun skal gjælde for eet Aar; i det mindste antog jeg, at han vidste, at det ikke kom deraf, at man for det følgende Aar; saalænge Forholdene ere, som de nu ere, vilde nægte Beløbet, men at den Omstændighed, at det kongelige Theater fortiden befinder sig i en svævende og usikker Tilstand, havde bevirket, at man ikke vilde slaae Beløbet fast for længere Tid end eet Aar.

Jeg skal endnu, da Sagen foreligger i sin Heelhed, tillade mig at bemærke, at som bekendt blev nærværende Lov ikke endelig vedtaget i sidste Session, naaget man var bleven enig om dens Bestemmelser med Undtagelse af een Paragraph, nemlig den, hvori det bestemtes, at de juridiske Embedsmænd skulde sættes paa fast Gage, eftersom Vacance indtraadte; angaaende denne Paragraph var der Uoverensstemmelse mellem begge Thingene, og det var, som sagt, Grunden til, at Loven ikke kom ud. Man har nu ikke forsøgt at sætte denne Paragraph ind i Loven i denne Session, og det har naturligviis sin Grund deri, at Regeringen har forelagt Udkast til en Lønningslov for de juridiske Embedsmænd, der nu lønnes med Sportler, og da der, som jeg formener, er god Udsigt til, at denne Lov vil udkomme i indbeværende Aar, er det Grunden til, at denne Paragraph ikke er bleven indsat i den foreliggende Lov. Det er mit Haab, at Lønningsloven for de juridiske Embedsmænd maa udkomme, og at vi derved kunne komme ud af den Forlegenhed, hvori vi ifjor kom paa Grund af den forunderlige Stilling, dette Spørgsmaal da indtog.